

Baykuşun Kayıp Haritası

Çınar BİBER

Baykuşun Kayıp Haritası

Çınar BİBER

Yemyeşil ormanın kalbinde, güneş ışığının yaprakların arasından dans ettiği yerde, bilge ve yaşlı bir baykuş yaşırdı. Tüyleri yumuşak kahverengi ve krem rengiydi, yuvarlak kehribar gözleri büyük gözlüklerinin ardından bakardı. Mavi bir atkı onu sıcak tutardı ve küçük deri bir çantasında en değerli şeyini taşırdı: ormanın haritasını. Her patika, her ağaç, her dere onun üzerine çizilmişti.

Bir rüzgârlı sabah, Bilge Baykuş arkadaşı porsuğu ziyarete uçu. Dalların arasında kanat çırpı, çantası yanında zıplıyordu. Ama konduğunda çanta açıktı ve harita yoktu! "Eyvah," diye usulca öttü. "Haritam olmadan eve dönüş yolumu bulamam." Yuvarlak gözleri gözlüklerinin ardında kırpıştı.

Bilge Baykuş alıların altını ve kayaların arkasını aradı ama harita hiçbir yerde yoktu. Alak bir dala tnedi, endişeliydi. Tam o sırada kk bir sincap gvdeden aşıaşı koştı. Kızıl-turuncu tyleri parlıyor, kabarık kuyruęu kıpırdıyordu ve bir kulaęının arkasına kırmızı bir yaprak sıkıştırılmıştı. "Merhaba! Bir derdin var gibi grnyor," diye cıvıladı. "Yardım edebilir miyim?"

Bilge Baykuş iç çekti. "Haritamı kaybettim ve eve dönüş yolunu bilmiyorum." Küçük sincabın büyük, koyu kahverengi gözleri parladı. "Bu ormanı iyi bilirim!" dedi. "Yol işaretlerini hatırlıyorum. Haritanı birlikte yeniden oluşturabiliriz." Yeşil, meşe palamudu şeklindeki sırt çantasını düzeltti. "Takım çalışması büyük sorunları küçültür!" Bilge Baykuş bir umut ışığı hissetti.

"Önce," dedi sincap, "en uzun ağacı düşün. Kıvrık dallı uzun meşe!" Bilge Baykuş başını salladı. "Evet, bu sabah onun yanından uçtum." Sincap sırt çantasından küçük bir defter çıkardı ve uzun bir ağaç çizdi. "O meşe, şırıldayan derenin yakınında duruyor," diye ekledi. "Dere bütün gün şarkı söyler." Bilge Baykuş'un gözleri kocaman açıldı. "O sesi hatırlıyorum!"

"Dereyi takip edelim," dedi sincap. Öncülük etti, daldan dala atlıyor, kabarık kuyruğu zıplıyordu. Bilge Baykuş yanında alçaktan uçtu. Kısa süre sonra suyun pürüzsüz taşların üzerinden şırıldadığını duydular. "Şırıldayan dere!" diye sevindi sincap. "Artık yakın olduğumuzu biliyoruz." Kıvrıla kıvrıla akan dereyi defterine çizdi.

Sonra sincap, kaplumbağa şeklindeki yosunlu kayayı hatırladı. "Derenin hemen ötesinde," dedi. Hızla ilerlediler ve işte oradaydı, yemyeşil ve yuvarlak. Bilge Baykuş kıkırdadı. "O kayanın üzerinden kaç kez uçtum!" Sincap onu dikkatlice çizdi. "Haritanı parça parça oluşturuyoruz," dedi. "Her yol işareti yardımcı olur."

Yürümeye devam ettiler ve sincap mantarlarla kaplı devrilmiş bir kütüğü işaret etti. "Bu kütük, senin yuva koruluğunun sınırını gösteriyor," dedi. Bilge Baykuş'un yuvarlak kehribar gözleri parladı. "Evet! Yuvam hemen ötedeki yaşlı hikori ağacında!" Sincap kütüğü ve hikori ağacını haritaya ekledi. "Neredeyse bitti," dedi mutlulukla.

Ama sonra Bilge Baykuş kaşlarını çattı. "Kütükten ağacıma nasıl gidileceğini hâlâ hatırlamıyorum." Sincap başını yana eğdi. "Başka ne görüyorsun?" Bilge Baykuş derin derin düşündü. "Bir çançıçeği kümesi var," dedi yavaşça. "Ve içinde delik olan bir kütük var." Sincap sırttı. "Mükemmel! O kütüğü biliyorum!" İkisini de çizdi.

Çançiçekleri ve kütük haritaya eklenince yol netleşti. "Başardık!" diye bağırdı sincap, defterini kapatarak. "Haritayı birlikte yeniden oluşturduk." Bilge Baykuş içini sıcak bir his kapladı. "Sen harika bir yardımcısın," dedi. "Bunu tek başıma yapamazdım." Sincap çillerinin altında kızardı. "Arkadaşlar bunun içindir," dedi.

Bilge Baykuş kanatlarını açtı. "Artık eve dönüş yolumu bulabilirim. Ama önce notlarından düzgün bir harita yapalım." Düz bir yaprak buldular ve mürekkep olarak bir dut kullanarak yol işaretlerini onun üzerine kopyaladılar. Uzun meşe, sırlıdayan dere, kaplumbağa kaya, mantarlı kütük, çançiçekleri ve kütük. "Bu harita daha da güzel," dedi Bilge Baykuş, "çünkü birlikte yaptık."

Küçük sincap yeni haritayı Bilge Baykuş'un çantasına yerleştirdi. "Onu güvende tut," dedi. "Ve eğer bir daha kaybedersen, sadece yol işaretlerini hatırla. Sana yol gösterirler." Bilge Baykuş başını salladı. "Hatırlayacağım. Ve senin iyiliğini de hatırlayacağım." Mavi atkısını biraz daha sıkı sardı ve gülümsedi. "Yuvama çay içmeye gelmek ister misin?"

Sincabın gözleri parladı. "Çok isterim!" Yeni haritayı takip ettiler: çançiçeklerinin yanından, kütüğün etrafından, mantarlı kütüğün üzerinden, kaplumbağa kayanın yanından, şırıldayan dere boyunca ve sonunda uzun meşeye. Sonra uçup zıplayarak yaşlı hikori ağacına vardılar, Bilge Baykuş'un sıcacık yuvası orada bekliyordu. "Eve hoş geldin," dedi sincap.

Yuvada meşe palamudu çayı ve bal damlalarını paylaştılar. Diğer orman dostları da merakla toplandı. Bilge Baykuş, küçük sincabın haritayı yeniden oluşturmaya nasıl yardım ettiğini anlattı. "İş birliği büyük sorunları küçültür," dedi. "Ve birbirine yardım etmek mutlu sona ulaşmanın en iyi yoludur." Sincap başını salladı, kırmızı yaprağı sallanıyordu.

O günden sonra Bilge Baykuş çantasını hep iki kez kontrol etti. Ama bir daha kaybolmaktan hiç endişelenmedi. Ormanın yol işaretlerini ezbere biliyordu ve küçük sincapta gerçek bir dostu olduğunu biliyordu. Sık sık şırıldayan derenin yanında ya da uzun meşenin altında buluşup hikâyeler ve kahkahalar paylaştılar.

Ve ne zaman bir orman dostu bir sorunla karşılaşırsa, Bilge Baykuş ile Küçük Sincap yardıma hazırды. "Haydi, haritada yaptığımız gibi birlikte çalışalım," derlerdi. Orman, takım çalışmasının dertleri zafere dönüştürdüğü bir yer oldu ve herkes birbirine yardım etmenin mutlu sona ulaşmanın en iyi yolu olduğunu öğrendi.